

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ
  - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου
  - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει την προσφεύγουσα.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακροάσεως
  - Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγουμένως να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2014 — ArcelorMittal Hamburg κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-235/14)

(2014/C 223/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Βρέμη, Γερμανία), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Γερμανία) και ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) — Στήριξη για την ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η επιβάρυνση που προβλέπεται με τον Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) και το προβλεπόμενο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστούν χορήγηση κρατικών πόρων ή πόρων ελεγχόμενων από το κράτος. Τα κρίσιμα για τον χαρακτηρισμό των επίμαχων μέτρων πραγματικά περιστατικά διαπιστώθηκαν στο σύνολό τους από την Επιτροπή και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά το προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας. Δεν μπορούν πλέον να υφίστανται αμφισβητήσιμα στοιχεία τα οποία θα όφειλε να διαπιστώσει η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας κατά τα άρθρα 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον εφάρμοσε τη διαδικασία για τις νέες ενισχύσεις κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 αντί της διαδικασίας για τις υφιστάμενες ενισχύσεις κατά τα άρθρα 17 επ. του κανονισμού 659/1999, προκειμένου να επαληθεύσει την προσωρινή εκτίμησή της κατά την οποία ο EEG συνιστά ενίσχυση. Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η Επιτροπή, με απόφαση της 22ας Μαΐου 2002, έκρινε ότι ο EEG 2000 δεν συνιστούσε ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη μεταφοράς κρατικών πόρων. Οι διαφορές μεταξύ του EEG 2000 και του EEG 2012 δεν είναι ουσιώδεις σε σύγκριση με όσα κρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 2002. Επομένως, η Επιτροπή θα μπορούσε να επικαλεστεί τυχόν μεταβολή της νομικής της απόψεως στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς αυτό να θίγει τις προσφεύγουσες.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασεως

- Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς προηγούμενες να παράσχει στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2014 — Kronotex κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-236/14)

(2014/C 223/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Γερμανία), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) και K Face GmbH (Heiligengrabe) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή